

dering (straffelovens § 218, stk. 1, herunder jf. §§ 224 og 225).

Der vil således efter lovforslaget i de nævnte sædelighedssager efter en konkret vurdering kunne ske varetægtsfængsling, når der foreligger en særlig bestyrket mistanke, og lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget straf af fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Den foreslåede udvidelse af mulighederne for retshåndhævelsesarrest vil finde anvendelse

både under efterforskningen og sagens behandling i første instans, under en eventuel anke og efter endelig dom, indtil fuldbyrdelse kan ske.

Lovforslaget indebærer, at der som noget nyt bliver mulighed for varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i sager om kønslig omgængelse med et barn under 15 år, selv om den forventede straf er mindre end 8-10 måneders fængsel. Endvidere giver lovforslaget som noget nyt mulighed for varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i visse grovere tilfælde af blufærdighedskrænkelser begået over for et barn under 15 år, i sager om seksuel udnyttelse af sindssyge og mentalt retarderede samt i sager om udbredelse af børnepornografi, uanset om der foreligger særligt skærpende omstændigheder eller ej.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.